

ആരത്തെന്നുടനറിഞ്ഞു കൗതുകം
പാരമാർന്നു കരുതിപ്പുരാഗതം,
ചാരുശ്രേഷ്ഠവകമായ്‌ക്കുതന്നെ ചേർ-
ന്നോരു വാക്കരുളിനാൻ കനിഞ്ഞവൻ.

“പാരവും പരിചയം കലർന്നെന്നും
പേരുമീ മധ്യരഹായ കണ്ഠവും
സാരമായ് സ്ഥാതിയിൽ നീയുമിപ്പും നിന്റെ
ദുരമാം ഭവനവും വരുന്നയേ!

കണ്ണുടൻ സ്വയമറിഞ്ഞിട്ടാത്തതോർ-
തിണിഡൽ വേണെ സബി! കേണിഡേണെ കേൾ,
പണ്ഡു നിന്നൊന്നൊരിളുകുരുന്നതായ്
കണ്ണു തോൻ, സപബി വല്ലിയായി നീ.
എന്നിൽ നിന്നെന്നുവുമേൽക്കില്ലപ്പിയം
നിന്നു കേഴുമയി! കണ്ണിട്ടുന്നുതെ

നിന്നിലിപ്പന്നയചാപലത്തെ ഞൈ-
നന്നുമിന്നുമൊരുപോലെ വഞ്ചാലേ!
പോയതൊക്കെയെമവാ നമുക്കയേ,
പ്രായവും സപബി മാറി കാരുവും,
ആയതത്വമറിവിന്നുമാർന്നു, - പോ-
ട്ടായതെന്തിവിടെ വാണിട്ടുന്നു നീ?
ഓതുക്കിനതമവാ വ്യഥാ ശുഭേ!
ഹേതു കേൾക്കുവതൊരുമുമേതിനോ
നീ തുനിഞ്ഞു - നിജകർമ്മനീതര-
യേതുമാർഗമിയലു ശരീരികൾ!
പിന്നെയൊന്നാരുപകാരമേതിനോ-
യെന്നൊന്നാർത്തു സബി, ഏതതോതുക;
അനുജീവനുതകി സജീവിതം
ധന്യമാക്കുമമലേ! വിവേകികൾ.”

നളിനി (എൻ. കുമാരനാശാൻ)

■ ‘ഭവാനു പണിഷ്ടയാം ‘നളിനി’ ണ്ണാൻ’-

നളിനി തന്നെ ഇങ്ങനെ പരിചയപ്പെടുത്തിയതിന് കാരണമെന്താവാം?
ചർച്ചചെയ്യുക.

■ “യീരനായ യതി നോക്കി തന്നിതൻ
ഭൂതിബാഷ്പപപരിപാടലം മുഖം,
പുരിതാഭേദയാട്ടുഷസ്ത്രിൽ മണ്ണുതൻ-
ധാരയാർന്ന പനിനീർസുമോപമം.”

- ദിവാകരനെന്നും നളിനിയെന്നും സുചിപ്പിക്കാൻ ഈ കാവുംബത്തുപയോഗിച്ച പദ
അംഗൾ ഏതെല്ലാം?
 - പ്രഭാതത്തിലെ സൃഷ്ടിസാന്നിധ്യം കൊണ്ട് പനിനീർപ്പു വികസിക്കുന്നതുപോലെ എന്ന
(പയോഗം സംഭിട്ടിന്നു മിചിവേകുന്നതെങ്ങനെ?
- ഈ ആശയം വരുന്ന വർക്കളിലെ ചമൽക്കാരംഗി കണ്ണിഡി വിവരിക്കുക.

■ “പോയതൊക്കെയെമവാ നമുക്കയേ
പ്രായവും സപബി മാറി കാരുവും-”

ദിവാകരൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ കണ്ണിഡി.